

דינה בוקובזה: „אהבתי שירים, ההלטה להשפיע על מצעד הפזמונים וגם רציתי לזכות בתקליטים“
(צילום: סטודיו „מור“, רמלה)

מי זוכר את דינה בוקובזה, „מלכת הרדיו“, שיהד עם אחיותיה הפציעה את מצעדי הפזמונים בטונות של גלויות-דירוג, ואפילו זמרים מפורסמים ביקשו ממנה שתדרג במקום גבוה את שיריה? לפני שנתיים ניתקה דינה כל קשר עם הרדיו וכיום היא עובדת כמוכירה בעיריה, אך מקלט רדיו ניצב על שולחנה...

דינה בוקובזה חרמלה

מאת ישראל פרץ

מי זוכר את דינה בוקובזה? זו הישבת ברמלה, אשר יחד עם השבט המשפחתי שלה, הפציעה, עד לפני מספר שנים את גלי צה"ל ורשות השידור במכתבים אינספור למצעדי הפזמונים והוכתרה אגב כך ל„מלכת הרדיו הישראלית“.

דינה של היום שקטה ומבוססת בתוך עצמה. מאז מות אמה ז"ל לפני שנתיים, עברה מישבר שהביא עימו הפסקת כל קשר עם גלי-האחר, ועולם הבידור הישראליים.

דינה בוקובזה, נערה מצעדי הפזמונים של הר עבר, מתקרבת היום לעשור השלישי לחייה. בת חילת לא התלבה מהרעיון לשחזר אותן תריסר השנים בהן היתה חלק מגוף הרדיו בישראל ואת פשר העלמותה מגוף זה לבסוף שוכנעה והגיעה לפגישה עם כל מטען השנים שתלפו: מאות מכתבים, עשרות כתבות ורשימות על אודותיה, הרבה תמונות של זמרים וזמרות וכל דרישות מצעדי הפזמונים ערוכים יפה יפה במחברות עבות.

שנתיים כבר אינה כותבת לשום תוכנית ברדיו. שנתיים המהוות ניגוד מוחלט לחייה בשנות השבר, עת התחלכות עם הרדיו מילאה תפקיד נכבד בסדר היום שלה. לאחר מות אמה אשר הביא למישבר בחייה, היא כותבת כך:

„...ואולי אשתכנע ואשר בעתיד כי חוק הזמן ממאם אני לבי אשר תשבת לי תמיד ישאר מאוס ואהבי“.

אומרת דינה: „אחרי שאמי נפטרה אף אחד לא היה מעניין אותי, אפילו לא אני עצמי“. עתה היא גושא בעול המשפחה, קמה בשעות הבוקר המוקדמות, עוסקת בכל הקשר לסיורו הבית, יוצאת לעבודה כמוכרת המלחקה לחיזור ברמלה, שם אגב ניצב רדיו ליד שולחן עבודתה... בתום יום העבודה היא חוזרת לעבודות הבית הרגילות. אין לה יותר זמן וגם לא הרצון כבעבר להיות מתחכבת כי מאזינת רדיו מושבעת.

דינה בוקובזה נולדה בטונס, ב-1951 עלתה המשפחה ארצה והתיישבה ברמלה. המשפחה, המונה חמש אחיות ואח אחד, הקפידה על ערכי הדת אך

אלוהי בבקשה שתדרג את שיריה במקומות הראשונים, כדי להעלות את הפופולאריות של השיר. אך למרות „עמדת-הכוח“ שהייתה לה בנושא היא סלדה ממעשים כגון אלה ופטרה את המבקשים ב„היה בסדר“. את שיר פעילותה היא רואה בהקמת מאזין אחר בשם אריאל שלמה פנו לכל כותבי מצעד ה„מרנגיט“ לעריכת מפגש משותף לשירת נוסטלגית. כ-20 מפגשים נערכו עד כה ברחבי הר ארץ כאשר את המפגשים מלווה באופן קבוע הניר טריסט ישראל גלמר ומדי פעם אנשים בהתנדבות.

במבט לאחור היא אומרת: „אני מסכימה ש-הייתי תמימה ואיני מתביישת בזה. יכול להיות שעובדה זו גרמה לכך שהתמצתי דברים רבים אך איני מצטערת“. למרות שהיום מצאת פנאי רב לשמיעת תוכניות רדיו, היא מצביעה על כמה ליר קורים הנראים לה כדורשי תיקון. „השירים היום מתבססים על מוסיקה קצבית ולא על משמעות המלים בשירים וזה לדעתי פסול. חומרים עצמים חושבים רק על הצלחת השיר באופן מסחרי והכל“.

לדעתה, בוחן היום הרדיו פחות אפשרויות למאזינים ליצור קשר עימם. „פעם רוב התוכניות היו מתבססות על קשר עם המאזין אשר היה מוזמן אפילו לאלבומים. היום הקשר הזה רופף למדי. פחות דש ופחות תוכניות פחותות“.

למאזינים היא מייצגת לא להיות אדישים לתוכניות המשידות ברדיו ולהתייחס אליהם בהתאם, „אני חייבת להודיע כי יש התייחסות למכתבי בוס המגיעים לתוכניות הרדיו השונות ולכן אין להירדם מפני שליחת מכתבים, מה גם שבדרך זו חש העורך את תגובת מאזיניו ושי כך הוא יכול להיעזר לתוכניות הבאות“.

הרבר לא הפריע לדינה, ומאוחר יותר לאחותיה, ליצור את הקשר האווירי עם הרדיו. הקשר הראשון נוצר ב-1966. דינה בוקובזה, נערה בכיתה י' בבי"ס תיכון „שקדיל“, שלחה דירוג מצעד הפזמונים העבריים לגלי-צה"ל. „פשוט אהבתי שירים, במיוחד את המלים וההלטה שגם אני יכולה להשפיע על מצעד הפזמונים. מה גם שרציתי לזכות בתקליט“, מזכרת דינה. מהר מאוד מצא העניין חן בעיניה, והמכתב הראשון הביא עמו זרם של מכתבים, כאשר אחיותיה הצטרפו במרץ רב לתהליך יוצא הדופן הזה. „באותה תקופה ההלטה לתשתתף בכל תוכנית אשר ביקשו מהמאזינים לתת חוות דעה כל הדרישים למיניהם, מצעדי הפזמונים, תוכניות רדיו בשיתוף מאזינים וכו'“.

מעולם לא חשבה כי העניין יקבל ממדים רציניים כל-כך. „זה היה בשכילי תחביב, כמו איסוף בולים, וכאשר ראיתי שמתייחסים למכתבי הדבר הגביר את שאפתנותי בכיוון“.

כל הזמרים אהבו אותה

אט אט הפך השם דינה בוקובזה למעין סמל הנערה השולחת דירוגים למצעד. אחיותיה – שרית, ריקי, כרית ויוכנד – לא איפשרו לשם בוקובזה להיעלם מגוף מישורי הרדיו השונים. דינה אף הוזמנה לתוכניות שידור שונות בעצמה, כי עם הזמן קרייני הרדיו היו מאוד סקרנים להכיר את אותה דינה בוקובזה מהמכתבים. אך דינה מעולם לא יצאה מגדרה כאשר פגשה בקריינים וזמרים שהעריצוה. „אני הישבת שהדבר גרם לכך שהבבו אותי. אני לא הייתי כמו שאר המעריצות המתנפלות על הזמרים, אפילו התביישתי שיכירו אותי, ולכן מוצרה סקרנות טבעית, מצד יוצרי-הזמר דווקא להכיר אותי ולא להפוך“, מספרת דינה.

למרות כל פגישותיה עם אילני הזמר הישראלי מעולם לא עלה בדעתה לעקוב אח השיר רמלה לטו" בת הכתר הגדול תל-אביב. „אני יודעת בכלל מה זה בוקמה. לא חשבתי על כך מעולם, ובשכילי רמלה היא המרכז ואין בדעתי לעקוב את המסך, מרגישה דינה אשר אפילו בדיסקוטקים של רמלה לא ביקרה. מעתה כיוון שיש לי נהג את אותה השקפה, ויה נוכח בתקופה שזמרים לא מפסיק פנו